

и влазя, какъ то вече казахме, въ съставъ на готварскѣ тѣ соль; кога то ся стисне до такава степенъ що то да земе само $\frac{1}{5}$ часть отъ първо то пространство, той ся преобръща въ течность зеленовато-жълта. Тѣзи течность е падарена съ забележително свойство да не замръзнува даже въ най силны тѣ студове; и отъ това тя не може да доде въ състояние на мъртво тѣло или да ся преобръне на хлористъ ледъ; напротивъ, като ся прекъсне стискание то, тя тосъ-часъ изново ся преобръща въ газъ.

И тѣй много химически начала обладаватъ известна стойкостъ, сила за съпротивяне, коя препятствува за преминувание то иль отъ единъ видъ въ други. Тѣзи стойкостъ е особенно силна въ кислородъ тѣ, водородъ тѣ и азотъ тѣ.

А други тѣ начала, на пр. сяра, свине тѣ, цинкъ, железо, мядъ, сребро, злато и тѣй нататъкъ които сѣ тѣла твърды, при обикновеннѣ тѣ температурѣ на въздухъ тѣ, при силна горѣщина могатъ да ся преобрънатъ въ течность, сир. да ся стопяватъ, а при по нататъшно нагривание да ся обрѣщатъ въ парѣ, или другче да кажемъ, приематъ газообразна форма.

Съсѣмъ друго е—въглеродъ тѣ; той сѣщо така упорито запазва твърдо то състояние, какъ то трятъ първы начала удържатъ газообразната си форма.

А между това, цялъ миръ, сичка природа, растителна та и животна та, е образована изъ тѣзы четири начала: кислородъ, водородъ, азотъ и въглеродъ,—изъ вещества, които никъква човѣшка сила, никъкво искусство, не могатъ до сега да ги видоизмѣнятъ. Химия та, която въ предѣлы тѣ на мъртва тѣ природѣ, може да ся каже, прави чудеса, въ живо то органическо царство е немощна. Тя изъ съставны тѣ части може искусствено да въспроизведе сичкы безживотны тѣла; нѣ да сложи изъ тяхъ